

maastee kunde gaae ind paa en fremstyndet Revision, det er, at Reguleringssummerne ikke svare til de virkelige Indtægter; og at de nuværende Lærere for en stor Deel selv ikke ere Skyld dertil, medens Reguleringssummerne kunne faae Indflydelse paa deres eventuelle Pension, bestemt skal jeg imidlertid ikke udtale mig derom.

R. Petersen: Efter de Udtalelser, der nu ere faldne, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg kan fuldkommen billige den Anstuelse, der har bragt den ærede Forslagsstiller til at indbringe et Forslag af denne Natur, men paa den anden Side troer jeg ikke, at man ved dette Forslag eller overhovedet ad Lovgivningsveien kan opnaae det, der her eftertrages. Det er ganske vist, at der siden Loven af 8de Marts 1856 er udkommet, er oprettet ikke saa Andenlærerembeder og ikke saa mindre Skoler. Det er nu en Umulighed for Skoledirectionen at ansætte Lønnen til disse mindre Embeder høit. Jeg troer, at den Tilgang, der hidtil har været — om den vil vedblive i Fremtiden, er jo usikkert — i Lærernes Antal, har ikke kunnet opveie Antallet af de Skoler og Lærerposter, der er oprettet, nemlig med Hensyn til Oprettelsen af flere Classer. Den ærede Forslagsstiller har selv udtalt, at det er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt at faae Anden- og Trede-Lærerpladserne besatte, men jeg troer, at dersom man ved Lov vilde binde Lærerne til at blive et Sted i 3 Aar, vilde det blive endnu vanskeligere at faae disse Embeder besatte, med mindre Districterne blive tyngne til at forhøje Lønnen ikke ubetydeligt; ellers troer jeg ikke, at Lærerne vilde søge disse mindre Kald, naar de faae, at Udsigten til at faae noget Bedre vilde være dem affaaet i 3 Aar. Derimod kan jeg fuldkommen billige den Maade, hvorpaa den høitagtede Minister udtalte, at dette Forhold kunde ordnes. Det bliver derved et Contractforhold; naar vedkommende Lærer indgiver sin Ansøgning, saa har man Manden for sig, saa kan man aecordere med ham, og denne Accord kan jo ikke affrække Nogen fra at indgive sin Ansøgning; dersom de ikke ville gaae ind paa Accorden, saa faae de lade være, men man kommer meget lettere overeens med en Mand, naar man har ham for sig, end naar

man ikke seer ham. Det er derfor jeg troer, at Lovforslaget vil forseile den Hensigt, hvori det er kommen tilstede, medmindre det tillige kunde paalægge Lærerne at søge disse Embeder, men det er der vel Ingen, der tænker paa. Derimod troer jeg, som sagt, at den Bet, som den høitkerede Minister har nævnt, nemlig at ordne Sagen administrativt, saa at det bliver et Contractforhold, der oprettes mellem vedkommende Lærer og Sogneforstanderskabet, vilde have sine store Goder. Paa den anden Side har jeg ikke forstaaet Loven paa samme Maade som den høitagtede Minister. Jeg troer nemlig ikke, at Communen eller Sogneforstanderskabet kan komme til at indstille Nogen, som de Kaldsberettigede efter Loven ikke kunne tage Hensyn til. Det staaer for mig, som om det er de Kaldsberettigede, til hvem Ansøgningerne ifølge Loven af 8de Marts 1856 skulle indgives, og jeg troer, at dersom en Bestemmelse som den foreslaaede traadte i Kraft, vilde de være betyngede til at tilfødelægge Ansøgninger fra de Lærere, der ikke i 3 Aar have røgtet det Embede, fra hvilket de vuste sig forlyttede. Jeg seer ikke, at der derved stæer nogen Indskrænkning i Sogneforstanderskabernes Medbestemmelsesret eller Forslagsret.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: For at fremstille klart, hvorledes jeg har tænkt mig dette Forhold ordnet, skal jeg blot tilføie følgende Bemærkning. Jeg har troet, at vedkommende Sogneforstanderskab maatte blive enig med Skoledirectionen, eller at i alt Fald, hvis de vare uenige, Afgjørelsen da maatte finde Sted af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Naar der altsaa var tilveiebragt en endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet, saa kunde man oplaae et Embede vacant paa den Betingelse, at de, der vilde søge dette Embede, maatte forpligte sig til at blive ved det i 3, 4 Aar eller hvor lang Tid man vil sætte; da vil jo den, der søger et saadant Embede, vide, at han maa blive ved det i saa og saa lang Tid, saa at han selvfølgelig i den Tid ikke kan overtage noget andet Embede, da han derved bryder den af ham indgaaede Forpligtelse. Hvis Thinget deler den ærede Forslagsstillers Mening, at